

(1951 -)

SAİD EZENER

1951 İSPARTA doğumlu olan Said Ezener, Mustafa Ezener ağabeyin oğludur. Mustafa Ezener Isparta'da, Üstad Bediüzzaman Hazretleri hayattayken ve sonradan çok hizmetlere vesile olmuş bir şahsiyettir. Hz. Üstadı ziyaret için Isparta'ya gelenler ilk önce ya Mustafa Ezener'in kitapçı dükkânına ya Boyacı Rüştü Çakın ağabeye veya Otel işleten Nuri Benli ağabeye gelirlerdi. Ezener ağabey, Risale temin etmek isteyenlere yardımcı olmak için kitapçılık yapıyordu. O günkü şartlarda tezgâh arkasındaydı eserler. Mustafa ağabeyin oğlu Said Ezener halen hayattadır, Isparta'da ikamet ediyor.

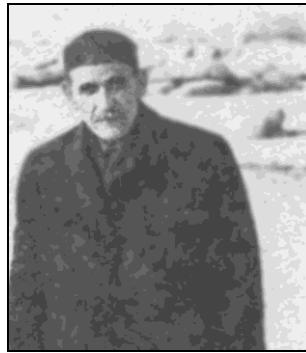
Said Ezener, o tarihlerde küçük yaşlarda olduğu halde, Üstad hazretleriyle ilgili bizim de kaydettiğimiz güzel hatıraları var:

DEFALARCA ÜSTAD'I GÖRDÜM

"Pederim Mustafa Ezener, ihtiyaç olduğu zaman Isparta'da şimdi müze olan evde zaman zaman Üstad hazretlerinin yanında kalırdı; haftada dört gece evde kalırsa, birkaç gece de orada kalırdı yani... Peder burada kaldığı zaman, ben de evden sefertası içinde ağabeyler ve peder yesin diye yemek getirirdim. Defalarca Üstad'ı gördüm. Çocuk olduğum için evin önündeki emniyet bana bir şey demez, merdivenlerden rahat inip çıkardım.

"Bir keresinde geldim, merdivenleri döndüm, baktım Üstad abdest alıyor, arkasından geçtim. Yine bir defa ikindiden sonra geldim, baktım ağabeyleri göremedim. Meğer hepsi Üstad'ın odasında imiş... Kâtip Osman Ağabey vardı, o bağ bozmuş da üzüm getirmiş, orada oturmuşlar, yiyorlarmış. Kapıyı çaldım girdim, Üstad'ın elini öptüm, bana da bir salkım üzüm verdiler.

"O zamanlarda ben sekiz yaşlarında ilkokulda idim, muhtemelen 1959-1960'lardı. Üstad'ın rahatsızlık dönemiydi. Konuşmaları ağabeyler anlayabilirdi, pürdikkat dinlenirse ancak anlaşılabilirdi. Sesi kısık ve boğuktu zaten...

Mustafa Ezener

BABAM, RİSALE-İ NUR SATMAK İÇİN KİTABEVİ AÇMIŞTI

"Pederin kırtasiye dükkânı vardı Mimar Sinan Camii'nin karşısında. 'Mimar Sinan Kitabevi' idi adı. Dinî kitap satardı. Taşradan gelen ağabeyler için merkez gibiydi. Bir de Rüştü Çakın Ağabeyin dükkânı vardı. Üstad'ı görmek isteyenler dükkâna gelirdi. Peder bakardı, Üstad müsaitse getirirdi ağabeyleri Üstad'a, 'Rahatsızım' derse götürmezdi. Babam dükkânda Risale-i Nurları satardı. O maksatla zaten başlamıştı kitapçılığa...

"O zamanlar yasaktı tabi. Dükkânda ayrı bir bölme vardı, ayrı kapı vardı, kapının arkasında raf vardı, rafta Külliyat daima vardı. İsteyenlere "Tamam kardeşim, bir saat sonra veya namazdan sonra gel, temin edelim, bulalım" derdi. O saate kadar gizli bölmeden çıkarır, paketleri hazırlardı. O zaman kitap çok değerliydi, her

an arama olurdu; evimiz aranırđı, dükkânımız aranırđı. Bütün Nurcuların evleri her ay mutlaka aranırđı. Çok sıkıydı. Biz tanıdığımız ağabey ve kardeşlere dahi, yerimizi belli etmezdik. Kitap isteyenlere ancak ‘Şu saatte gel’ derdik. Dükkânın karşısında sivil polis, ayakkabı boyacısı olarak bulunur, devamlı dükkâna gireni çıkamı takip ederdi. Camide bile iki ayakkabı boyacısı vardı, birisi gizli polisti, biz bilirdik onu, gözü hep bizdeydi. Hizmetin meşakkatini o zaman ağabeyler çektiler, onlar bu hizmeti bu hale getirdiler...

1971, KÜFRÜN BELİNİN KIRILDIĞI TARİHTİR

“Üstad 1960’ta vefat ettikten sonra ihtilâl oldu, her yerde olduğu gibi Isparta’da da Nurcuları topladılar. Ceza evinde yer yoktu. ‘Halk Eğitim’ vardı, 15 gün orada kaldılar; ceza evinde yer boşaldı, ondan sonra oraya aldılar. Meğer gaye, Üstad’ın Urfa’daki kabrini kırmak, naşını almakmış da onun için bütün Nurcuları toplamışlar. Pederler tam üç ay yattılar. Ceza evine yemek götürürdüm onlara...

“Üstad’la babam Mustafa Ezener’in tanışması maziye dayanıyor. ‘Ve min şerri ğâsıkın izâ vekab’ ayetini soruyor Üstad’a... Üstad, ‘1971, küfrün belinin kırıldığı tarihtir’ diyor. ‘Müslümanlara da şamil midir?’ diye soruyor. ‘1971, ehl-i dalâletin büyük bir hezimetle mağlûp olacakları bir tarihtir’ diye cevap veriyor Üstad...”